

Sinds 1 januari 2016 zijn de organisaties voor terminale thuiszorg en het hospice gefuseerd tot één organisatie voor vrijwilligers in de palliatieve terminale zorg: Stichting Hospice en VPTZ Delft.

Dit bevalt: menskracht kan flexibeler worden

ingezet, eventuele overgang van thuis naar hospice of omgekeerd verloopt gemakkelijker en de communicatielijnen zijn kort. Mede dankzij voorafgaande jaren van samenwerking is het in elkaar schuiven van de organisaties soepel verlopen en kon ook een beleidsplan voor de komende jaren door het bestuur in overleg met de coördinatoren worden uitgewerkt.

Het belangrijkste aandachtspunt is de kwaliteit van de zorg. Onze vrijwilligers zijn het hart van de organisatie. Zij zijn getraind en doen hun werk met grote betrokkenheid. De coördinatoren zorgen ervoor dat de organisatie goed draait en coördineren de relaties tussen vrijwilligers en patiënten/mantelzorgers (thuiszorg) of professionele hulpverleners, bestuur en externe betrokkenen (hospice).

Een scholingscommissie programmeert de opleiding en bijscholing van de vrijwilligers. Om voeling te houden met de vraag of we er in slagen goede zorg te verlenen worden nabestaanden uitvoerig bevestigd over hun ervaringen, en waar nodig wordt geleerd en verbeterd.

Er zijn ongeveer 60 vrijwilligers bij ons werkzaam. Een groot deel werkt in het hospice, ongeveer 20% bij mensen thuis en enkelen zijn zowel thuis als in het hospice inzetbaar. Omdat de vrijwilligers het hart van onze zorg vormen is het kunnen beschikken over voldoende menskracht van groot belang. Dit is een belangrijk aandachtspunt voor de komende tijd.

We weten dankzij de evaluaties dat onze bijdrage aan de zorg voor terminale patiënten hoog wordt gewaardeerd en daaruit concluderen we dat deze zorg door vrijwilligers in een maatschappelijke behoefte voorziet. Dat inspireert ons om door te gaan.

Namens het bestuur

Loudi Stolker-Nanninga

Voorzitter Stichting Hospice en VPTZ Delft

Uitreiking keurmerk "Goed Geregeld"

In januari 2017 heeft Hospice en VPTZ Delft het keurmerk "Goed Geregeld" van het NOV ontvangen. Dat houdt in dat alles voor onze vrijwilligers "goed geregeld" is. Dat wordt op ruim 50 verschillende aspecten bekeken zoals bijvoorbeeld: de visie van de organisatie, hoe rechten en plichten van de vrijwilligers zijn vastgelegd en de wijze waarop vrijwilligers in de praktijk worden begeleid. Het eindoordeel van de adviseur was: "Hospice en VPTZ Delft heeft het duidelijk goed voor elkaar en goed geregeld! De organisatie laat zien dat zij heel serieus met vrijwilligers omgaat. Alles is professioneel geregeld! Een pluim is op z'n plaats!"

Team van coördinatoren: Petra, Margreet, Gabriëlla en Conny

Zorgverlening

In het hospice werkt een vast team van wijkverpleegkundigen van Careyn. Dat is heel prettig voor de bewoners omdat zij dan te maken hebben met vertrouwde gezichten met een enorme schat aan ervaring in de palliatieve zorg.

Het verpleegkundig team biedt dag en nacht palliatieve zorg aan de bewoners. De zorg richt zich op een zo hoog mogelijke kwaliteit tijdens ziekte en sterven, waarbij de behoeften en wensen van de bewoner centraal staan. Er is aandacht en ondersteuning voor naasten; onder andere door familiegesprekken. In overleg bieden zij complementaire zorg waaronder aromatherapie en massage.

Het verpleegkundig team werkt nauw samen met huisartsen, het specialistisch thuiszorgteam, coördinatoren en vrijwilligers. Daarnaast wordt samengewerkt met apothekers, geestelijk verzorgers, fysiotherapeuten, de palliatieve helpdesk en andere disciplines.

De jongens van de supermarkt

Verhaal over een thuisinzet

In april 2016 vroeg coördinator Margreet mij of ik bij een meneer met asbestkanker langs wilde gaan. Het bleek een stoere man, spijkerbroek, houthakkers overhemd, tattoos.. hij had altijd op de grote vaart gewerkt. Zijn vrouw kon de situatie duidelijk niet aan, ze was heel zenuwachtig, huilde veel. Meneer was de sterkste, maar wel ziek. Er werd mij gevraagd of ik hen naar het ziekenhuis wilde begeleiden. Ze hadden daar van die clusterafspraken; bloedprikken, foto's maken, oncoloog, longarts, apotheek...

De eerste keer wachtte ik in de wachtkamer. Maar de keer daarna vroegen de longarts en de oncoloog al of het goed was dat ik mee de spreekkamer in ging, zodat ik als het nodig was na afloop nog eens kon herhalen wat er was verteld omdat mevrouw het wat moeilijk kon oppikken. Ik vond het heel bijzonder om bij die gesprekken aanwezig te zijn. Maar na regelmatig mee geweest te zijn, kwam het ook voor dat meneer met spoed door de ambulance naar het ziekenhuis moest worden gebracht en lag hij ook vaak in het ziekenhuis. Ik hoefde dus steeds minder vaak mee en we hebben het contact wat afgebouwd. Af en toe ging ik nog wel eens bij hen koffie drinken en een kerststukje brengen.

Vergeet de mooie dagen niet.

Vergeet de mooie dagen niet.

*Als de pijn van het afscheid in je hart omhoog welt,
Als je je ongelukkig voelt en je vol vragen en twijfels zit.
Denk dan aan de mooie dagen, die we met elkaar mochten hebben.
Toen het leven met elkaar gelukkig was en je genoot van wat we samen meemaakten.*

Vergeet de mooie dagen niet, zeker niet als de toekomst donker is, als je hart vol verdriet is.

Als schijnbaar alle hoop op nieuwe vreugde en geluk verdwenen lijkt.

Zoek zorgvuldig in je herinnering.

Naar die mooie dagen, die mooie uren en die mooie momenten.

*vergeet de mooie dagen niet
want als je ze vergeet
komen ze nooit meer terug*

Totdat ik door coördinator Gabriëlla werd gebeld omdat het niet goed ging met meneer. Er werd gevraagd mevrouw iedere dag een paar uurtjes te ondersteunen. Ik heb gezegd: "Zet mij maar op maandag en donderdag, en zeg maar tegen mevrouw dat ik vrijdagmiddag alvast een kopje koffie kom drinken." Ik kwam daar die vrijdag aan, meneer lag al heel ziek op bed, ik kon geen contact meer met hem krijgen. Mevrouw zette koffie en we zaten in de aangrenzende woonkamer te praten.

De deur stond open en meneer ademde zwaar. Maar ineens dacht ik, wat is het stil...Ik stond op, zei niets tegen mevrouw, en liep naar de slaapkamer. Ik zag al gelijk dat meneer er niet meer was. Ik heb zijn ogen dichtgedaan en ben terug naar de kamer gelopen, waar mevrouw was blijven zitten. Ik dronk gewoon mijn koffie op en dacht ondertussen.. hoe doe ik dit? Ik had geen idee hoe mevrouw zou reageren. Ik liep weer naar meneer, mevrouw liep mee.. Ik zei, "Ik vind meneer er wel wit uitzien, ik denk dat we de dokter maar even moeten bellen, ik vertrouw het niet".. Zo gezegd, zo gedaan.

Ik kreeg de assistente aan de lijn, ik wilde niet hardop zeggen wat ik dacht en zei dan ook maar een beetje cryptisch dat ik dacht dat 'meneer er niet meer was'. Gelukkig begreep ze het en verbond ze me meteen door met de huisarts. Hij zei dat hij er met een half uurtje zou zijn. Mevrouw voelde ondertussen wel iets aan en liep zeker vier keer de slaapkamer in: "Hij voelt wel warm hoor!".. Toen de dokter kwam en bevestigde dat meneer echt was ingeslapen was de schok daarom niet zo groot. De dokter heeft gelijk de papieren in orde gemaakt.

Er was nog een nichtje in Brabant. Die hebben we gebeld, het was toen half 4. Zij wilde wel komen maar kon er pas tussen 7 uur en half 8 zijn. Ik heb haar beloofd dat ik zou blijven totdat ze er was. Ik wilde mevrouw niet alleen laten en de dokter moest weer terug naar zijn spreekuur. Ik begreep van mevrouw dat meneer alles al had geregeld. Er was eerder iemand van de Laatste Eer geweest, alles stond zwart op wit, van kist tot muziek. "Ketelbinkie", van Gerard Cox moest worden gedraaid.

Maar mevrouw zei steeds: "We moeten de supermarkt bellen"! De jongens van de supermarkt kwamen iedere donderdag het boodschappenbriefje halen, en op vrijdag de boodschappen bezorgen. Ik vond het wat raar, je stuurt straks toch gewoon een kaart? Maar het bellen gaf haar blijkbaar rust. Een meisje pakte de telefoon op en mevrouw vroeg naar Piet. Maar Piet was bestellingen aan het rondrijden. Of er soms iets niet goed was met de bestelling? "Nee", zei mevrouw, "Jan is dood!" Het meisje was even stil en zei toen dat ze Klaas zou vragen haar terug te bellen.

Vijftien minuten later ging de voordeurbel. En wie stond daar? Piet! Met een collega. Twee jongens van misschien mid-twintig. Ik hield me op de achtergrond en hoorde mevrouw met hen praten. De jongens moesten mee naar de slaapkamer, naar Jan. Ik hoorde hen zeggen, wat moeten we doen.. zullen we 112 bellen? Toen ben ik maar naar ze toe gegaan, en heb ik gezegd dat dat niet nodig was, dat ik bij mevrouw zou blijven totdat haar nichtje er was. Ik zag de opluchting op hun gezichten! Ik vond het heel mooi dat hun baas ze samen had

gestuurd, hij wist dat mevrouw alleen was en dacht misschien dat ze hen in paniek had gebeld.

Daarna hebben we kleding voor meneer klaar gelegd en over de begrafenis gepraat. Mevrouw vroeg of ik misschien iets wilde zeggen, want ze wist niemand anders. Ik heb gezegd dat ik daar even over na zou denken. Om half 8 kwam het nichtje. We hebben nog wat gepraat samen en toen ben ik naar huis gegaan. Het was wel een enerverende dag! Ik had het idee dat meneer gewacht had totdat ik er was, zodat mevrouw niet alleen zou zijn. Dat gaf me wel een goed gevoel.

Ik heb een mooi gedicht uitgezocht: "Vergeet de mooie dagen niet", wat we in het hospice bij het uitgeleiden van de overleden bewoners ook wel eens lezen. Een klein woordje ervoor, en erna. Toen was het de dag van de crematie. Er waren 7 mensen. Het nichtje met haar man, drie mensen uit de zorg en.... de jongens van de supermarkt! Netjes in het pak. Ik begreep toen pas hoe belangrijk de jongens van de supermarkt voor mevrouw waren. De Laatste Eer had 7 stoelen in een halve maan rond de kist gezet, dat gaf een intiem gevoel. Ik heb gewoon zittend mijn gedicht opgezegd en mijn praatje gehouden, ik ben blij dat ik dat heb kunnen doen. Het was voor mij een hele bijzondere inzet, die ik niet snel zal vergeten.

Eén van onze vrijwilligers

Vrijwilligers

We hebben dit jaar elf nieuwe vrijwilligers verwelkomd. Hier een foto van de groep, die in het najaar van 2017 de introductie cursus heeft afgerond.

Tien vrijwilligers zijn om diverse redenen gestopt met hun vrijwilligerswerk bij ons. Twee vrijwilligers, Willy en Hermien, hebben zich meer dan 10 jaar voor onze bewoners en hun naasten ingezet. Iedereen bedankt voor de inzet!

Open middag

Meerdere keren per jaar verzorgen wij een open middag. Deze middagen zijn bedoeld voor iedereen die bij ons een kijkje wil nemen, ook om te kijken of ons vrijwilligerswerk misschien bij u past. De eerste open middag van 2018 is op 1 februari van 14.00 uur tot ongeveer 15.00 uur.

Aanmelden kan door een mail (info@hospice-vptzdelft.nl) te sturen of ons te bellen (015-2573121). Op onze website kunt u de overige data van onze open middagen voor 2018 vinden..

Hoogtepunt 2017

De verwennerij bij de jaarlijkse barbecue bij Onder Ons. Een heerlijk en gezellig samenzijn.

Wist u dat...

- Wij op zoek zijn naar enthousiaste gastvrouwen en gastheren die onze fijne groep vrijwilligers willen versterken. De vrijwilligers zijn ons visitekaartje, zij begeleiden bewoners en hun naasten, schenken koffie en thee, bereiden heerlijke maaltijden, ondersteunen de verpleegkundigen bij de zorg en doen kleine hand en spandiensten. We zijn op zoek naar mensen die flexibel zijn, levenservaring hebben, graag iets voor een ander willen betekenen en beschikken over gevoel voor humor. Kent u mensen, die minimaal 1 x per week 4 uur beschikbaar zijn en mogelijk interesse hebben: laat ze ons bellen of mailen: 015-2573121 of info@hospice-vptzdelft.nl
- Op de website een hele mooie, nieuwe film staat over ons werk in het hospice en bij mensen thuis.
- Wij bezig zijn met een boekje met ervaringsverhalen van nabestaanden. Wij houden u op de hoogte als het boekje klaar is.

- Onze Christine het hele jaar met veel liefde voor de planten in onze kas zorgt. Resultaat dit jaar: diverse verse kruiden, verse aardbeien, komkommers, tomaten en wilde perziken. Fantastisch! Het ziet er mooi uit.
- Wij sinds kort ook actief zijn op Facebook. Daar houden we iedereen op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen.
- We van de *Stichting Stalpaert van der Wiele* een bijdrage hebben ontvangen voor de vervanging van de Sta Op Stoelen? De stoelen zijn na jaren van intensief gebruik aan vervanging toe. Eén nieuwe stoel wordt gesponsord door plaatselijke *Rotary Club Vrijhof*, waarvoor onze hartelijke dank! Maar ook *Lions Club Delft* heeft een bijdrage voor een nieuwe stoel geschonken.
- Wij ieder jaar van de mensen van het Tree House Delft een donatie krijgen gericht op complementaire zorg. Dit is aanvullende zorg naast de reguliere zorg gericht op het welbevinden van bewoners onder andere door het werken met aroma's en massage. Wist u dat de geur van pepermunt misselijkheid bij mensen kan verminderen en dat lavendel ontspannend werkt. Zo zijn er nog heel veel toepassingen, die de kwaliteit van het leven van onze bewoners verbeteren.

- Wij recentelijk een heel mooi kunstwerk met als thema "That's life" hebben ontvangen. Met dank aan Loes van der Holst en haar cursisten, waaronder onze bewoner Trix Vis en haar dochter Patricia.
- Wij heel erg blij zijn met alle donaties, groot en klein, die wij regelmatig mogen ontvangen.

- Wij op 8 januari tijdens een geanimeerde nieuwjaarsbijeenkomst in het Rietveldtheater in Delft afscheid hebben genomen van ons bestuurslid Hanni Rick. Zij is jarenlang voorzitter geweest van VPTZ Delft. Na de fusie met het Hospice Delft begin 2016 heeft zij zich in het bestuur gericht op kwaliteit van de zorgverlening door vrijwilligers en scholing van de vrijwilligers. Wij zijn dankbaar voor alles wat zij voor onze organisatie heeft gedaan!
- Dat voorafgaand aan de nieuwjaarsbijeenkomst op 8 januari we de film "Voor de Stilte" van Richard Dols aan de vrijwilligers hebben vertoond en dat iedereen onder de indruk was van deze film

Colofon

Hospice en VPTZ Delft
Vorrinkplein 602
2624 DZ Delft

Tel: 015-257 31 21
info@hospice-vptzdelft.nl
www.hospice-vptzdelft.nl
Bank: NL79RABO0146832965